

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

دانشگاه تبریز

دانشکده ریاضی و رایانه
بخش ریاضی

پایان نامه تحصیلی برای دریافت درجه کارشناسی ارشد

رشته ریاضی محض گرایش جبر

مباحثی در حد مستقیم از یک سیستم مستقیم از ابرساختارهای جبری

مؤلف:

الهام عرب

استاد راهنما:

دکتر سید شاهین موسوی میرکلایی

استاد مشاور:

دکتر حسین مؤمنایی

بهمن ماه ۱۳۹۱

این پایان نامه به عنوان یکی از شرایط درجه کارشناسی ارشد به

بخش ریاضی

دانشکده ریاضی و رایانه

تسلیم شده و هیچگونه مدرکی به عنوان فراغت از تحصیل

دوره مزبور شناخته نمی شود.

امضاء:

دانشجو: الهام عرب

امضاء:

استاد راهنما: دکتر سید شاهین موسوی میرکلایی

امضاء:

استاد مشاور: دکتر حسین مؤمنایی

امضاء:

داور اول: دکتر سید ناصر حسینی

امضاء:

داور دوم: دکتر نصرت الله شجره پور صلواتی

امضاء:

نماینده تحصیلات تکمیلی: دکتر آزیتا تاج‌الدینی

حق چاپ محفوظ و مخصوص به دانشگاه شهید باهنر کرمان است.

تقدیم به:

پدر و مادرم،

به پاس یک عمر اخلاص، فداکاری و محبتشان...

تشکر و قدردانی

منت خدای را عزّ وجلّ که طاعتش موجب قربت است و به شکر اندرش مزید نعمت. هر نفسی که فرو می‌رود ممد حیاتست و چون برآید مفرح ذات. پس در هر نفسی دو نعمت است و بر هر نعمت شکری واجب.

بدون شک جایگاه و منزلت معلم اجلّ از آن است که در مقام قدردانی از زحمات بی شائبه‌ی او، با زبان قاصر و دست ناتوان، چیزی بنگاریم.

اما از آنجایی که تجلیل از معلم، سپاس از انسانی است که هدف و غایت آفرینش را تامین می‌کند و سلامت امانت‌هایی را که به دستش سپرده‌اند، تضمین؛ بر حسب وظیفه و از باب من لم یشکر المنعم من المخلوقین لم یشکر الله عزّ وجلّ:

از پدر و مادر عزیزم این دو معلم بزرگوار که در تمام عرصه‌های زندگی یار و یاور بی‌چشم داشت برای من بوده اند؛

از استاد گرانقدر و فرهیخته، جناب آقای دکتر موسوی که در کمال سعه‌ی صدر، با حسن خلق و فروتنی، از هیچ کمکی در این عرصه بر من دریغ نمودند و زحمت راهنمایی این پایان نامه را بر عهده گرفتند؛

از استاد ارجمند، جناب آقای دکتر مؤمنایی که زحمت مشاوره این پایان نامه را متقبل شدند؛ و از اساتید گرامی، جناب آقای دکتر حسینی و جناب آقای دکتر شجره پورصلواتی که وقت ارزشمند خود را در جهت داوری این پروژه قرار دادند، کمال تشکر و قدردانی را دارم.

باشد که این خردترین بخشی از زحمات آنان را سپاس گوید.

چکیده

این پایان‌نامه به مباحثی در ابرساختارهای جبری پرداخته است. یک ابزار مهم در نظریه‌ی ابرساختارهای جبری، رابطه‌ی بنیادی است، که ما را به سمت رده‌ای از جبرهای جامع سوق می‌دهد. در این پایان‌نامه، ساختار حد مستقیم از یک سیستم مستقیم از ابرساختارهای جبری و بعضی ویژگی‌های پایه‌ی این ساختارها معرفی می‌شود. همچنین جبر بنیادی از حد مستقیم ابرساختارهای جبری، حد مستقیم از جبرهای بنیادی از ابرساختارهای جبری ارایه شده است. **کلمات کلیدی:** ابرساختارهای جبری، حد مستقیم، سیستم مستقیم، یکسانی، جبر بنیادی.

فهرست مطالب

۱	مقدمه
۴	۱ پیش نیازها
۵	۱.۱ مطالبی در جبرهای جامع
۱۲	۲.۱ مطالبی در ابرگروه‌ها و ابرساختارهای جبری
۲۲	۲ حد مستقیم از سیستم‌های مستقیم از ابرساختارهای جبری
۲۳	۱.۲ رسته و تابعگون
۲۷	۲.۲ حد مستقیم از یک سیستم مستقیم از ابرساختارهای جبری
۴۳	۳ مباحثی در جبربنیادی از یک حد مستقیم از ابرساختارهای جبری
۴۴	۱.۳ تبدیل طبیعی و الحاق
۴۶	۲.۳ رابطه‌ی بین رسته‌ی ابرساختارهای جبری و رسته‌ی جبرها
۴۹	۴ کاربردهایی از ابرساختارهای جبری خاص
۵۰	۱.۴ نتایجی در \mathfrak{A}_∞
۵۴	۲.۴ نتایجی در ابرگروه‌ها
۵۹	۳.۴ نتایجی در نیم‌گروه‌های SHR

۶۱

واژه‌نامه انگلیسی به فارسی

۶۴

واژه‌نامه فارسی به انگلیسی

۶۷

کتاب نامه

مقدمه

در سال ۱۹۳۴ مارتی^۱ [۱۲] در هشتمین کنفرانس ریاضی دانان اسکاندیناوی با ارایه مقاله‌ای، تعمیمی بر مفهوم گروه‌ها را بیان نمود و نظریه‌ی ابرساختارها را بنا کرد. اگرچه مارتی در سن جوانی در طول جنگ جهانی دوم درگذشت و نتوانست بیش از دو یا سه مقاله در این زمینه ارایه دهد، اما بسیاری از محققین در شاخه‌های مختلف ریاضی در این زمینه کار کردند. بعدها کونتزمن^۲ و کراسنر^۳ در فرانسه و گریفیتس^۴، وال^۵، درشر^۶ و اوره^۷ در ایالات متحده و اوتومی^۸ در ژاپن و دیتزمن^۹ در روسیه، در این زمینه تحقیقاتی به عمل آورده و این نظریه را تعمیم داده و قضایای مختلفی را در این زمینه بیان نمودند. ابرگروه‌ها و نیم‌ابگروه‌ها که از مفاهیم معرفی شده در دهه‌های اخیر می‌باشند، کاربردهای زیادی در زمینه‌های مختلف علمی از قبیل جبر، هندسه، نظریه‌ی گراف، نظریه‌ی اتوماتا، نظریه‌ی کدگذاری، هوش مصنوعی، فیزیک و ... دارند [۱۱، ۲].

در حال حاضر محققانی در سراسر دنیا همچون کرسینی^{۱۰}، لئورانو [۲] و ... در زمینه‌هایی نظیر هندسه، گراف، ابرگراف، نظریه‌ی اتوماتا، نظریه‌ی کدگذاری، هوش مصنوعی، رده‌بندی کردن ابرگروه‌ها و نیم‌ابگروه‌ها مشغول به تحقیق می‌باشند [۵، ۴، ۳].

در مجموع، ابرساختارهای جبری یک تعمیم مناسب از ساختارهای جبری کلاسیک هستند. در یک ساختار جبری کلاسیک، ترکیب دو عضو یک عضو است اما، در یک ابرساختار جبری، ترکیب دو عضو یک مجموعه است. همچون [۲۰]، ابرساختارهای جبری را که تعمیم جبرهای جامع‌اند به‌عنوان سیستم‌های رابطه‌ای در نظر می‌گیریم. از این که یک مجموعه‌ی داده شده از یکسانی‌ها باید (در یک حالت قوی یا ضعیف) روی ابرساختارهای جبری صادق باشند، رده‌هایی خاص از ابرساختارهای جبری را خواهیم داشت (نظیر نیم‌ابگروه‌ها، ابرگروه‌ها یا ابرحلقه‌ها).

^۱ Marty

^۲ Kuntzmann

^۳ Krasner

^۴ Griffiths

^۵ Wall

^۶ Drescher

^۷ Ore

^۸ Utumi

^۹ Dietzman

^{۱۰} Corsini

^{۱۱} Leoreanu

[۸] و [۹] ساختار حد مستقیم را برای سیستم‌های مستقیم از بعضی (نیم) ابرگروه‌های خاص فراهم می‌کند.

ساختار حد مستقیم (از یک سیستم مستقیم) از نیم ابرگروه‌های استفاده شده در [۸] و [۹] به همان شکل در [۱۹] نیز می‌باشد.

این پایان‌نامه یک تعمیم از نتایج معرفی شده در ([۷]. بخش ۲۱) و در [۱۹] است. در این پایان‌نامه درصدد تعمیم نتایج معرفی شده به وسیله‌ی گراتزر^{۱۲} [۷] برای حدهای مستقیم از سیستم‌های مستقیم از ابرساختارهای جبری هستیم و نتایجی جدید را با بعضی موارد خاص از ابرساختارهای جبری توصیف شده با استفاده از یکسانی‌ها ارائه خواهیم نمود. نتایج به‌دست آمده در این پایان‌نامه، از نتایجی که قبل از این برای نیم ابرگروه‌ها یا ابرگروه‌ها موجود بوده‌اند، قوی‌تر هستند. بر این باور هستیم که، این پایان‌نامه برای اثبات نتایج موجود یک راه ساده‌تر عرضه می‌کند. نتایج اصلی این پایان‌نامه در فصل‌های ۲ و ۳ می‌باشند. در فصل ۲ ساختار حد مستقیم را برای یک سیستم مستقیم از ابرساختارهای جبری معرفی خواهیم کرد. اگر هر سیستم مستقیم از ابرساختارهای جبری را به‌عنوان یک تابعگون همورد در نظر بگیریم، آنگاه ساختار موجود، حد مستقیمی از این تابعگون است [۱۸، ۱۳]. قابل ذکر است که بیشتر اصطلاحات به‌کار برده شده در این پایان‌نامه از مرجع [۱۸] می‌باشد.

اولین ویژگی مهم از حد مستقیم از یک سیستم مستقیم از ابرساختارهای جبری در حکم (۸.۲.۲) ثابت شده است، این حکم این‌گونه بیان می‌شود: حد مستقیم از یک سیستم مستقیم از ابرساختارهای جبری با حد مستقیم از هر سیستم مستقیم دارای یک حامل هم‌پایان با حامل سیستم داده شده، یکریخت است. در فصل ۴ می‌توان تعدادی از نتایج معرفی شده در [۸، ۹، ۱۰] و [۱۹] را با استفاده از این حکم به‌دست آورد. هم‌چنین برای رده‌ای از ابرساختارهای جبری که تحت یکریختی بسته هستند ثابت می‌کنیم که بسته بودن تحت حد مستقیم از سیستم‌های مستقیم با حامل خوش‌ترتیب، با بسته بودن تحت حد مستقیم از سیستم‌های مستقیم دلخواه معادل است. در [۲۱] و [۲۲]، یک ابزار مهم در نظریه‌ی

^{۱۲}Grätzer

ابرساختار، رابطه‌ی بنیادی از یک ابرساختار جبری است. از [۱۴] داریم که از خارج قسمت یک ابرساختار جبری با استفاده از رابطه‌ی بنیادی یک جبر بنیادی به دست می‌آید. هدف دیگر از این پایان‌نامه اثبات این موضوع است که جبر بنیادی از یک حد مستقیم از یک سیستم مستقیم از ابرساختارهای جبری، حد مستقیمی از جبرهای بنیادی آنها است.

فصل ۱

پیش نیازها

۱.۱ مطالبی در جبرهای جامع

فرض کنید A یک مجموعه و n یک عدد صحیح نامنفی باشد. یک عمل n -تایی روی مجموعه A ، یک نگاشت f از A^n به A است که، n درجه‌ی f نامیده می‌شود و با $\text{deg} f$ نشان می‌دهیم. بنابراین یک عمل n -تایی به هر n -تایی (a_0, \dots, a_{n-1}) از اعضای A یک عضو از A تخصیص می‌دهد، که با $f(a_0, \dots, a_{n-1})$ مشخص می‌شود. لذا $f(a_0, \dots, a_{n-1}) = a_0$ به این معنا است که $f : (a_0, \dots, a_{n-1}) \mapsto a_0$ یک تابع می‌باشد. همچنین می‌توان گفت یک عمل n -تایی، یک عضو از $A^{(A^n)}$ (مجموعه‌ی تمام توابع از A^n به A) است. تعریف می‌کنیم $A^0 = \{\emptyset\}$. یک عمل صفرتایی نگاشتی به صورت $f : \{\emptyset\} \rightarrow A$ است، بنابراین می‌توان یک عمل صفرتایی را به عنوان یک عمل یک‌تایی (یکانی) ثابت، در نظر گرفت که در آن متغیر حذف شده است. چون ضابطه‌ی آن به متغیر وابسته نیست، لذا $f : \{\emptyset\} \rightarrow A$ که $\emptyset \mapsto a$ را می‌توان به صورت تابع ثابت $f : A \rightarrow A$ که $x \mapsto a$ در نظر گرفت. البته توجه داشته باشید که نمی‌توان عمل یک‌تایی f را با عمل صفرتایی g که از f (با حذف متغیر) به دست آمده است، یکسان در نظر گرفت (زیرا نمی‌توان عمل صفرتایی را با عمل یکانی یکی گرفت).

تعریف ۱.۱.۱. یک نوع-جبر، مجموعه‌ی τ از نمادهای تابع است به طوری که به هر عضو $f \in \tau$ یک عدد صحیح غیرمنفی نسبت داده می‌شود. f ، نماد تابع n -تایی نامیده می‌شود، هرگاه عدد صحیح غیرمنفی متناظر با آن، n باشد. مجموعه‌ی نمادهای تابعی n -تایی با τ_n نشان داده می‌شوند.

تعریف ۲.۱.۱. فرض کنید τ یک نوع-جبر باشد. یک جبر \mathfrak{A} از نوع τ زوج مرتب $\langle A; F \rangle$ می‌باشد که در آن A یک مجموعه‌ی غیرتهی است و F خانواده‌ای از عمل‌های متناهی روی A است که به وسیله‌ی نوع τ اندیس گذاری شده است به طوری که متناظر با هر نماد تابعی n -تایی f در τ ، یک عمل n -تایی $f_{\mathfrak{A}}$ روی A وجود دارد. A مجموعه‌ی زمینه‌ی \mathfrak{A} و $f_{\mathfrak{A}}$ ها عمل‌های \mathfrak{A} نامیده می‌شوند.

اگر F متناهی باشد، قرار می‌دهیم $\tau = \{f_1, \dots, f_k\}$ و اغلب می‌نویسیم $\langle A; f_1, \dots, f_k \rangle$ که در آن $\deg f_1 \geq \dots \geq \deg f_k$.

مثال ۳.۱.۱. یک نیم‌گروه $\langle A; \cdot \rangle$ ، یک جبر از نوع $\langle 2 \rangle$ است که در شرط زیر صدق می‌کند:

$$(a.b).c = a.(b.c).$$

تعریف ۴.۱.۱. فرض کنید $\mathfrak{A} = \langle A; F \rangle$ یک جبر از نوع τ باشد. به ازای هر $a \in A$ نمادهای a را به τ_0 اضافه نموده و نوع جدید به دست آمده را τ_A می‌نامیم. یعنی عضوهای A را به عنوان نمادهای تابعی با درجه‌ی صفر در نظر می‌گیریم. \mathfrak{A}_A یک جبر از نوع τ_A می‌باشد که \mathfrak{A} به‌طور دقیق با عمل صفرتایی متناظر با هر عضو A است.

تعریف ۵.۱.۱. فرض کنید X یک مجموعه از اشیا باشد. عضوهای آن را متغیر می‌نامیم. فرض کنید τ یک نوع-جبر باشد، آنگاه مجموعه‌ی $T(X)$ از عبارتهای از نوع τ روی X کوچکترین مجموعه‌ای است که شرایط زیر برای آن برقرار باشد:

$$1. X \cup \tau_0 \subseteq T(X)$$

$$2. \text{اگر } p_1, \dots, p_n \in T(X) \text{ و } f \in \tau_n \text{، آنگاه } f(p_1, \dots, p_n) \in T(X)$$

برای یک نماد تابعی دوتایی $'\cdot'$ به‌طور معمول $p_1.p_2$ را به جای (p_1, p_2) به کار می‌بریم. برای $p \in T(X)$ ، اغلب p را به صورت $p(x_1, \dots, x_n)$ می‌نویسیم تا مشخص کنیم که متغیرهای ظاهر در p ، (x_1, \dots, x_n) هستند.

عبارت p ، n -تایی است، هرگاه تعداد متغیرهایی که به‌طور صریح در p ظاهر می‌گردد کمتر یا مساوی n باشد. در واقع اعضای τ_0 را می‌توان یک عبارت n -تایی برای هر n در نظر گرفت. از این رو می‌توان هر عبارت m -تایی را به صورت یک عبارت n -تایی که $n \geq m$ است دید. برای وضوح بیشتر، $f(x) = a + bx$ را می‌توان به عنوان عضوی از $R[x, y, z]$ در نظر گرفت، زیرا هر عبارت یک‌تایی را می‌توان به صورت یک عبارت n -تایی برای هر n دید. یعنی $f(x)$ را می‌توان به صورت $f(x) = a + bx + 0y + 0z$ در نظر گرفت.

مثال ۶.۱.۱. قرار دهید $X = \{x\}$ و $\tau = \{+, \cdot, -\} \cup \mathbb{R}$ که $+$ ، \cdot ، و $-$ نمادهای تابعی با درجه‌ای برابر با ۲ و \mathbb{R} نمادهای تابعی با درجه‌ای برابر با صفر است. در این صورت x و هر عدد حقیقی عبارت هستند. همچنین شکل کلی یک عبارت از نوع τ روی X به صورت $a_0 + a_1x + \dots + a_nx^n$ است که $a_i \in \mathbb{R}$.

تعریف ۷.۱.۱. فرض کنید Δ یک جبر باشد، چندجمله‌ای‌های n -تایی نگاشت‌هایی خاص از A^n به A هستند که به صورت زیر تعریف می‌شوند:

۱. تصویرهای e_i^n برای $0 \leq i < n$ چندجمله‌ای‌های n -تایی هستند؛

۲. اگر $p_0, \dots, p_{n_\gamma-1}$ چندجمله‌ای‌های n -تایی باشند، آنگاه $f_\gamma(p_0, \dots, p_{n_\gamma-1})$ نیز

چندجمله‌ای‌های n -تایی هستند که $f_\gamma(p_0, \dots, p_{n_\gamma-1})(x_0, \dots, x_{n-1})$ برابر است با $f_\gamma(p_0(x_0, \dots, x_{n-1}), \dots, p_{n_\gamma-1}(x_0, \dots, x_{n-1}))$ ؛

۳. هر چندجمله‌ای n -تایی فقط و فقط با تعداد مراحل متناهی از ۱ و ۲ به دست می‌آید.

مثال ۸.۱.۱. فرض کنید $\langle L; \vee, \wedge \rangle$ مشبک باشد. عبارت‌های

$$(e_0^1 \vee e_0^1)(x_0) = e_0^1(x_0) \vee e_0^1(x_0) = x_0 \text{ و } e_0^1(x_0) = x_0$$

مثال‌هایی از چندجمله‌ای‌های یکانی می‌باشند. همچنین

$$(e_1^2 \vee e_0^2)(x_0, x_1) = x_1 \vee x_0 \text{ و } e_0^2(x_0, x_1) = x_0$$

مثال‌هایی از چندجمله‌ای‌های دوتایی هستند.

قرارداد: برای هر n هر عمل صفرتایی یک چندجمله‌ای n -تایی است. علاوه بر این در موردی که هیچ e_i^n ای وجود ندارد، $n = 0$ نیز جایز است. در نتیجه چندجمله‌ای صفرتایی وجود دارد اگر و فقط اگر حداقل یک عمل صفرتایی وجود داشته باشد. توجه کنید که اگر $n = 0$ ، در این صورت i ای که $0 \leq i \leq n - 1$ وجود ندارد. به این دلیل که برای هر n ،

اعمال صفرتایی چندجمله‌ای n -تایی هستند، لذا e_i^n یک چندجمله‌ای صفرتایی است. پس اعمال صفرتایی، چندجمله‌ای صفرتایی می‌باشند. بنابراین در صورت وجود فقط یک عمل صفرتایی می‌توان چندجمله‌ای صفرتایی داشت.

مثال ۹.۱.۱. فرض کنید $\langle R; +, \cdot, 0, 1 \rangle$ یک حلقه باشد، هر چندجمله‌ای یکانی P به شکل زیر است:

$$P(x_0) = n_0 + n_1 x_0 + \dots + n_{m-1} x_0^{m-1} \quad (1.1)$$

که n_i ها اعضایی به شکل $1 + 1 + \dots + 1$ یا صفر می‌باشند. بنابراین چه که قبل از این گفته شد، عمل صفرتایی یک $(\mathbb{R} \rightarrow \{\emptyset\} : 1 \mapsto 1)$ را می‌توان به صورت عمل یک‌تایی $(\mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R} : 1 \mapsto 1)$ در نظر گرفت. در نتیجه برای هر n و m در \mathbb{N} تابع‌های $\mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R} : 1 + 1 + \dots + 1 = n$ که n بار $\mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R} : e_0^1 \dots e_0^1$ و $x_0 \mapsto 1 + 1 + \dots + 1 = n$ که n بار $e_0^1 \dots e_0^1 : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ که $x_0 \mapsto x_0^m$ را به دست می‌آوریم. با توجه به قسمت دو از تعریف (۷.۱.۱)، عبارت $(e_0^1 \dots e_0^1)(x_0) = n x_0^m$ یک چندجمله‌ای یک‌تایی می‌باشد. در نتیجه چندجمله‌ای (۱.۱) برای $m = 0, 1, 2, \dots, m-1$ و $n = n_0, n_1, \dots, n_{m-1}$ ساخته می‌شود.

مثال ۱۰.۱.۱. فرض کنید $\langle G; \cdot \rangle$ یک نیم‌گروه باشد، آنگاه همه‌ی چندجمله‌ای‌های یکانی به شکل x_0^n هستند. زیرا $e_0^1 : G \rightarrow G$ ، لذا برای $x_0 \in G$ داریم $e_0^1(x_0) = x_0$. با استفاده از قسمت دو از تعریف (۷.۱.۱)، نتیجه می‌گیریم

$$(e_0^1 \cdot e_0^1)(x_0) = e_0^1(x_0) \cdot e_0^1(x_0) = x_0 \cdot x_0 = x_0^2$$

یک چند جمله‌ای یکانی است. با توجه به این که فقط یک عمل داریم، چندجمله‌ای یکانی به شکل x_0^n ساخته می‌شود.

تعریف ۱۱.۱.۱. فرض کنید $\mathfrak{A} = \langle A; F \rangle$ یک جبر باشد. مجموعه‌ی چندجمله‌ای‌های

$-n$ تایی روی \mathfrak{A} را با $p^{(n)}(\mathfrak{A})$ نشان داده و جبر حاصل $\langle p^{(n)}(\mathfrak{A}); F \rangle = \mathfrak{B}^{(n)}(\mathfrak{A})$ را جبر چندجمله‌ای‌های $-n$ تایی روی \mathfrak{A} می‌نامیم.

تعریف ۱۲.۱.۱. نمادهای چندجمله‌ای $-n$ تایی از نوع τ به صورت زیر قابل تعریف می‌باشند:

۱. X_0, \dots, X_{n-1} نمادهای چندجمله‌ای $-n$ تایی هستند؛

۲. برای نمادهای چندجمله‌ای $-n$ تایی $p_0, \dots, p_{n_\gamma-1}$ و برای عدد ترتیبی $\gamma < o(\tau)$ ،

یک نماد چندجمله‌ای $-n$ تایی است؛ $f_\gamma(p_0, \dots, p_{n_\gamma-1})$

۳. هر نماد چندجمله‌ای $-n$ تایی فقط و فقط با تعداد مراحل متناهی از ۱ و ۲ به دست

می‌آید.

ملاحظه ۱۳.۱.۱. تعریف بالا همان تعریف عبارت است فقط در این جا،

$$X = \{X_0, \dots, X_{n-1}\}.$$

تعریف ۱۴.۱.۱. یک رابطه‌ی $-n$ تایی r روی A یک زیرمجموعه از A^n است. n نوع r نامیده می‌شود.

اگر r یک رابطه‌ی $-n$ تایی روی A باشد و $a_0, \dots, a_{n-1} \in A$ ، گوئیم a_0, \dots, a_{n-1} $-r$

رابطه‌ای هستند، هرگاه $\langle a_0, \dots, a_{n-1} \rangle \in r$. به طور اختصار

$$r(a_0, \dots, a_{n-1}) \Leftrightarrow \langle a_0, \dots, a_{n-1} \rangle \in r.$$

فرض کنید $\tau = (n_\gamma)_{\gamma < o(\tau)}$ یک دنباله روی $\mathbb{N} = \{0, 1, \dots\}$ باشد، که $o(\tau)$ یک عدد

ترتیبی است. هم‌چنین برای هر $\gamma < o(\tau)$ ، فرض کنید f_γ یک نماد از یک عمل (ابرعمل)

$-n_\gamma$ تایی باشد. در واقع f_γ ، نقش نماد تابعی را دارد، یعنی درجه‌ی عمل (ابرعمل) f_γ را

مشخص می‌کند. جبر عبارت $-n$ تایی (از نوع τ) $\langle p^{(n)}(\tau); (f_\gamma)_{\gamma < o(\tau)} \rangle = \mathfrak{B}^{(n)}(\tau)$ را

در نظر بگیرید. فرض کنید A یک مجموعه و $P^*(A)$ مجموعه‌ی زیرمجموعه‌های غیرتهی

از A بوده و $\mathfrak{A} = \langle A; (f_\gamma)_{\gamma < o(\tau)} \rangle$ یک ابرساختار جبری باشد، که در آن برای هر $\gamma < o(\tau)$ ،

یک ابرعمل از درجهی n_γ است که مطابق با نماد f_γ می‌باشد. اگر بین ابرعمل‌های f_γ برای $\gamma < o(\tau)$ ، ابرعمل صفرتایی وجود نداشته باشد، می‌پذیریم که مجموعه‌ی زمینه‌ی A از ابرساختار جبری \mathfrak{A} تهی است. همچنین واضح است که هر جبر جامع یک ابرساختار جبری است.

بعضی ابرساختارهای جبری خاص در مثال‌های زیر معرفی شده‌اند:

مثال ۱۵.۱.۱. یک ابرساختار جبری با یک ابرعمل دوتایی را ابرگروه وار می‌نامیم. ابرگروه وار شرکت پذیر را نیم‌ابگروه می‌نامیم.

مثال ۱۶.۱.۱. فرض کنید H یک مجموعه‌ی غیرتهی باشد. نیم‌ابگروه $\langle H; \circ \rangle$ که در شرط

$$\forall a \in H : \quad a \circ H = H \circ a = H$$

صدق کند، ابرگروه نامیده می‌شود. می‌دانیم که نیم‌گروه غیرتهی $\langle G; \cdot \rangle$ یک گروه است اگر و فقط اگر برای هر $a, b \in G$ ، معادلات $ax = b$ و $ya = b$ در G قابل حل باشند. یا به‌طور معادل تساوی‌های زیر

$$\forall a \in G, \quad a \cdot G = G \cdot a = G$$

برقرار باشد. بنابراین می‌توان گفت که تعریف ابرگروه تعمیم ظریفی از گروه می‌باشد.

جبر جامع $\mathfrak{B}^*(A)$ روی $P^*(A)$ را به‌صورت زیر در نظر می‌گیریم [۱۷]:

برای هر $\gamma < o(\tau)$ و برای هر $A_0, \dots, A_{n_\gamma-1} \in P^*(A)$ داریم:

$$f_\gamma(A_0, \dots, A_{n_\gamma-1}) = \bigcup \{f_\gamma(a_0 \dots a_{n_\gamma-1}) \mid a_i \in A_i, i \in \{0, \dots, n_\gamma - 1\}\}.$$

برای هر $n \in \mathbb{N}$ فرض کنید $\mathfrak{B}^{(n)}(\mathfrak{B}^*(A))$ جبر توابع عبارت‌های $-n$ تایی روی $\mathfrak{B}^*(A)$ باشد [۷].

یادآوری می‌کنیم به ازای هر رابطه‌ی هم‌ارزی ρ روی A ، می‌توان یک ابرساختار جبری روی A/ρ به‌وسیله‌ی تعریف ابرعمل در ابرساختار جبری خارج‌قسمتی \mathfrak{A}/ρ به‌دست آورد. به‌عنوان

مثال در [۶] برای هر $\gamma < o(\tau)$ ، زیرمجموعه‌ی غیرتهی $(\rho\langle a_0 \rangle, \dots, \rho\langle a_{n_\gamma-1} \rangle)$ از A/ρ به صورت زیر

$$\{\rho\langle b \rangle \mid b \in f_\gamma(b_0, \dots, b_{n_\gamma-1}), a_i \rho b_i, i \in \{0, \dots, n_\gamma - 1\}\}$$

تعریف می‌گردد، که در آن $\rho\langle x \rangle$ رده‌ی x به پیمانه‌ی ρ می‌باشد.

در واقع می‌توان به این صورت بیان کرد که اگر $\mathfrak{A} = \langle A; F \rangle$ که $F = \{f_\gamma \mid \gamma < o(\tau)\}$ و $f_\gamma : A^{n_\gamma} \rightarrow p^*(A)$ و $\mathfrak{A}/\rho = \langle A/\rho; F \rangle$ که $f_\gamma : (A/\rho)^{n_\gamma} \rightarrow p^*(A/\rho)$ ، آنگاه

$$f_\gamma(\rho\langle a_0 \rangle, \dots, \rho\langle a_{n_\gamma-1} \rangle) = \rho\langle f_\gamma(a_0), \dots, f_\gamma(a_{n_\gamma-1}) \rangle.$$

با فرض $a_i \rho b_i$ ($0 \leq i \leq n_\gamma - 1$)، به دست می‌آوریم

$$\rho\langle f_\gamma(a_0), \dots, f_\gamma(a_{n_\gamma-1}) \rangle = \rho\langle f_\gamma(b_0), \dots, f_\gamma(b_{n_\gamma-1}) \rangle.$$

بنابراین $f_\gamma(\rho\langle a_0 \rangle, \dots, \rho\langle a_{n_\gamma-1} \rangle)$ برابر است با

$$\{\rho\langle b \rangle \mid b \in f_\gamma(b_0, \dots, b_{n_\gamma-1}), b_i \rho a_i, i \in \{0, \dots, n_\gamma - 1\}\}.$$

رابطه‌ی بنیادی تعریف شده روی ابرساختار جبری \mathfrak{A} کوچکترین رابطه‌ی هم‌ارزی A است، که ابرساختار جبری خارج‌قسمتی حاصل از آن یک جبر جامع باشد. رابطه‌ی بنیادی از \mathfrak{A} بستار تعدی α^* از رابطه‌ی α ی داده شده روی A به صورت زیر است:

برای هر $x, y \in A$ اگر $x\alpha y$ و فقط اگر $n \in \mathbb{N}$ و $(a_0, \dots, a_{n-1}) \in A^n$ و $\mathbf{p} \in \mathbf{p}^{(n)}(\tau)$ موجود باشند، به طوری که

$$x, y \in p(a_0, \dots, a_{n-1}) \quad (2.1)$$

که در آن $p \in p^{(n)}(\mathfrak{B}^*(\mathfrak{A}))$ تابع عبارت القاشده به وسیله‌ی \mathbf{p} روی $\mathfrak{B}^*(\mathfrak{A})$ است [۱۴، ۱۵].

مثال ۱۷.۱.۱. رابطه‌ی بنیادی از یک نیم‌ابرویه $\langle H; \circ \rangle$ بستار تعدی از رابطه‌ی β است که

در آن $\beta = \bigcup_{n \in \mathbb{N}^*} \beta_n$ است و برای هر $x, y \in H$ به صورت زیر تعریف می‌شود: